

خلاصه

مقدمه: یووئیت قدامی شایعترین شکل التهاب چشمی با میزان بروز متفاوت در جمعیت های مختلف می باشد. این بیماری دارای اتیولوژی های متعددی می باشد. علل یووئیت در جمعیت های مختلف بسته به تغییرات اتیولوژیک، نژادی و اجتماعی اقتصادی جمعیت مورد مطالعه متفاوت می باشد. در این مطالعه قصد داریم به ارزیابی علل یووئیت های قدامی در بیماران ارجاعی به درمانگاه یووئیت بیمارستان نیکوکاری طی سال های ۱۳۸۲-۱۳۹۲ بپردازیم.

روش کار: پرونده های بالینی ۲۲۰ بیمار یووئیت قدامی تشخیص داده شده مراجعه کننده به درمانگاه یووئیت این مرکز در فاصله سال های ۱۳۸۲ تا ۱۳۹۲ بطور گذشته نگر مورد بررسی قرار گرفتند. در تمامی بیماران معاینات کامل و بررسی های آزمایشگاهی کامل بر حسب نیاز صورت گرفته بود. یافته های دموگرافیک، اتیولوژی و بیماری های سیستمیک همراه ثبت گردیدند.

نتایج: ۱۰۴ نفر (۴۷/۳٪) مذکر و ۱۱۶ نفر (۵۲/۷٪) مؤنث بودند. میانگین سنی بیماران در زمان شروع بیماری برابر $37/95 \pm 14/45$ سال بود. یووئیت در ۹۴/۶٪ یکطرفه و در ۳/۶٪ دو طرفه، نیز در ۲۵٪ موارد گرانولوماتوز و در ۷۵٪ موارد غیر گرانولوماتوز بود. علل یووئیت در ۶۵/۴۵٪ ایدیوپاتیک، در ۲۶/۸۲٪ اتوایمیون و در ۷/۷۳٪ عفونی بود. شایعترین علل به ترتیب بیماری بهجت در ۱۳/۲٪، هرپس در ۶/۴٪، اسکروز متعدد در ۴/۱٪، آرتریت روماتوئید در ۳/۶٪ و اسپوندیلیت آنکیلوزان در ۲/۳٪ موارد بودند. بیماری های سیستمیک همراه در ۱۱/۳۶٪ موارد وجود داشتند. همچنین HLA-B27 در ۶/۴٪، HLA-B5 در ۱/۸٪ و HLA-B51 در ۰/۵٪ موارد مثبت بودند.

نتیجه گیری: علل ایدیوپاتیک شایعترین شکل یووئیت قدامی و بیماری بهجت و هرپس شایعترین علل در

منطقه شمالغرب کشور می باشند.

کلمات کلیدی: یووئیت، اتیولوژی، ایران